

bo vid nedre loppet av floden Colorado (se d. o. 1). Hyddorna äro enkla och bohaget primitivt. Jordbruket är huvudnäring, men bebyggelsen är ofta av tillfällig karaktär, ty m. flytta gärna och bege sig på resor inom sitt område. I motsats till t. ex. de kaliforniska indianerna ha m. en utvecklad stamkänsla och känna sig som ett folk. Deras antal uppgår 1931 till omkr. 1,000. Litt.: A. L. Kroeber, »Handbook of the indians of California» (Bulletin 78 of the Bureau of American Ethnology, 1925). S. L.-é.

Mohaveöknen [māuhā've-], ett omkr. 35,000 kvkm stort ökenområde i s. Kalifornien, U. S. A. Omges i s. och v. av berg, sammanhängar i n. med Nevadas ökenstrakter och når i ö. fram till Coloradofloden. Sommarhettan överstiger ofta 50° C, men vinternätterna äro kalla. I M. finnas mäktiga boraxlager. 1928 brötos 109,700 ton (värde 3,378,500 doll.). Uppkallad efter indianstammen mohave (se d. o.).

Mohawk [māuhāk], högerbiflod till Hudsonfloden, i staten New York, U. S. A. Förrenar sig med huvudfloden vid Cohoes, 15 km n. om Albany; 257 km lång. Dess talrika fall och forsar äro utbyggda.

Mohawker [māuhākər] (»människoötare», kallade sig själva *kaniēgchaga*), den östligaste av irokesernas (se d. o.) stammar. Vid européernas ankomst levde de kring floden Mohawk. De voro mycket krigiska och kämpade med växlande framgång under tidernas lopp mot såväl indianska grannar som européer. Numera äro de blott till omkr. 1,500 uppgående m. bosatta i reservationer i Kanada, huvudsakl. n. om Ontarios ö. ända. En svensk präst i Nya Sverige, Johannes Campanius, missionerade bland m. på 1640-talet. Han uppgjorde en ordbok över deras språk och översatte Luthers lilla katekes. S. L.-é.

Moheda, se M o (i Hälsingland).

Moheda, socken i Kronobergs län, Allbo härad, n. om Alvesta; 89,50 kvkm, 2,306 inv. (1931). Kuperat, skogrikt högland kring Stråakens avlopp (Mörrumsåns vattensystem). 1,251 har åker, 5,227 har skogsmark. Flera smärre fabriker (mest träindustri), bl. a. i stationssambället Moheda (400 inv. 1921); järnbruk: Torpsbruk (300 inv.), ägare: Torpsbruks a.-b. (aktiekap. 450,000 kr., 100 arb., tillv. av tröskverk m. m.). Ingår i M., Örs och Aneboda pastorat av Växjö stift, Allbo kontr. Se G. Ydström, »Boken om M.» (1926).

Mohéli, se K o m o r e r n a.

Mohikänar (eng. *mohégan*), indianstam, tillhörande algonkinerna (se d. o.). Bodde mellan Hudson bay och Connecticutfloden. De anslöt sig till engelsmännen och kämpade tills m. dem mot grannstammarna, sålde sitt land till de förstnämnda och flyttade till en reservation i Connecticut. Numera finnas inga rena m.; deras språk utdog i början av detta årh. M. blevo populära särskilt genom F. Coopers bok »Den siste mohikänen» (1826). S. L.-é.

Mohilev [mahiljäf], annan namnform för Mogilev (se d. o.).

Mohi'la, ö bland Komorererna (se d. o.).

Mohl [mäl], Hugo v o n, tysk botanist (1805—72), bror till J. M. och R. v. M., prof. i fysiologi i Bern 1832 och i botanik i Tübingen 1835. M. är en av den moderna cellforskningens banbrytare. I en mängd

små, med utsökt samvetsgrannhet utarbetade avhandlingar framlade han sina viktiga rön. Han fastslog hos växter cellernas uppkomst genom delning av äldre celler, studerade cellens huvudbeståndsdel, som han benämnde protoplasma, dess rörelser och dess derivat: klorofyll- och stärkelsekornen, och gav viktiga bidrag till dess näringsfysiologi. M. skrev bl. a. »Vermischte Schriften» (1845) och »Grundzüge der Anatomie und Physiologie der vegetabilischen Zelle» (1851). M. adlades 1843. Led. av sv. Vet.-akad. (1850). E-k N-d.

Mohl [mäl], Julius, orientalist (1800—76), bror till H. v. M. och R. v. M. Blev 1826 e. o. prof. i Tübingen men flyttade 1832 till Paris och blev 1847 prof. i persiska vid Collège de France. Utgav Firdausis »Schahname» med fransk övers. (6 bd, 1838—68; bd 7 utgavs av Barbier de Meynard 1878). Postumt utgavs hans »Vingt-sept ans d'histoire des études orientales» (2 bd, 1879—80).

Mohl [mäl], Robert v o n, tysk statsrättslig författare (1799—1875), bror till H. v. M. och J. M. Beklädde professurer vid olika univ. samt var 1848 medlem av nationalförsamlingen i Frankfurt och under en kortare tid justitieminister. Bland M:s arbeten märkas »Geschichte und Literatur der Staatswissenschaften in Monographien» (3 bd, 1855—58), »Staatsrecht. Völkerrecht und Politik» (3 bd monografier, 1860—69) samt »Das deutsche Reichsstaatsrecht» (1873). — Hans »Lebens-Erinnerungen» utgavs i 2 bd 1902.

Mohla, fi. *Māu'la*, socken i Viborgs län, Finland; 530 kvkm, 13,753 inv. (1930), finsktalande. M. socken, som under äldre tid benämndes Äyräpää, är en av de äldsta församlingarna i Viborgs län. O. Brn.

Mohn [mön], estländsk ö, se M o o n.

Mohn [mön], Henrik, norsk meteorolog (1835—1916). Urspr. astronom, blev M. 1866 prof. i meteorologi vid Kristiania univ. (Oslo) och föreståndare för meteorologiska institutet. Han planlade och genomförde en systematisk klimatologisk utforskning av Norge. M. uppgjorde 1874 tills. m. G. O. Sars planen för den norska nordhavsexpedition, i vars färder och arbeten han deltog 1876—78. Han organiserade även den nor-

